

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 145/2016
08.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Љиљана Бањац, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Борислав Борозан, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2768/14 од 15.09.2015. године, исправљене решењем истог суда Гж 2768/14 од 16.12.2015. године, у седници одржаној 08.02.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2768/14 од 15.09.2015. године, исправљене решењем истог суда Гж 2768/14 од 16.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 25566/2013 од 24.02.2014. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужила тражила да се утврди да је сувласник са уделом од 45/100 на кући бр. ... у ул. ... у ..., која се налази на кат. парцели уписаној у лист непокретности ... КО ..., што је тужени дужан признати и трпети да се тужила упише у јавним књигама када се за то стекну услови; ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка од 125.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2768/14 од 15.09.2015. године, која је исправљена решењем истог суда Гж 2768/14 од 16.12.2015. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 25566/2013 од 24.02.2014. године у ставу првом изреке, тако што је утврђено да је тужила сувласник са уделом од 45/100 дела на кући бр. ... у ул. ... у ..., која се налази на кат. парцели ... уписаној у лист непокретности ... КО ..., што је тужени дужан признати и трпети да се тужила упише у јавним књигама, када се за то стекну услови; ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 25566/2013 од 24.02.2014. године, тако што је обавезан тужени да тужиљи на име трошкова поступка плати 180.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број бр.72/11 и 55/14), на чију примену упућује члан 506. став 2. истог закона, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању утврђеном побијаном одлуком после расправе одржане пред другостепеним судом, парничне странке су закључиле брак 15.11.2003. године, који је разведен у новембру 2007. године. Пре закључења брака тужени је купио кат. парцелу бр. ... на којој је изградио кућу, која је до закључења брака парничних странака била стављена под кров. Међутим, у то време у кући није могло да се живи, због чега су парничне странке по закључењу брака живеле са мајком туженог. Пре закључења брака са тужиљом, тужени је 06.11.2003. године поднео захтев за легализацију куће. Мајка тужиље је у мају 2004. године продала свој стан за 52.000 евра, а од тог износа је 25.000 евра дала тужиљи како би се завршила спорна кућа. Странке су се у кућу уселиле за Нову 2006. годину, пошто је претходно кућа оспособљена за становање, тако што су уведени струја, вода, канализација, кућа је окречена, постављени су паркет и у собама и сређено је купатило у приземљу. Вештачењем је утврђено да се износом од 25.000 евра у грађевинском смислу на предметној непокретности могло направити 52,88%, а у односу на укупно инвестиционо улагање могло се направити 45,18% предметне непокретности.

Првостепени суд је одбио тужбени захтев са образложењем да су спorne непокретности посебна имовина туженог, да је реч о бесправно саграђеном објекту и да тужиља према туженом може поставити само облигационо-правни захтев.

Међутим, другостепени суд је полазећи од наведеног чињеничног стања, преиначио првостепену пресуду и правилно закључио да је тужбени захтев основан.

Одредбом члана 168. став 1. Породичног закона („Службени гласник РС“ бр. 18/05) прописано је да имовина коју је супружник стекао пре склапања брака представља његову посебну имовину, а чланом 170. став 2. истог закона, прописано је да ако је током трајања заједничког живота у браку дошло до знатног увећања вредности посебне имовине једног супружника, други супружник има право на удео у тој имовини сразмерно свом доприносу.

По оцени Врховног касационог суда, правилан је правни закључак другостепеног суда да је на основу чињенице да је током трајања заједничког живота у браку са туженим, улагањем 25.000 евра као њене посебне имовине у предметну кућу, тужиља знатно увећала вредност посебне имовине туженог и у смислу члана 170. став 2. Породичног закона, тако стекла право сусвојине на овој непокретности у уделу од 45/100, како је тражила тужбеним захтевом, после спроведеног вештачења. Ревизијским наводима туженог ово право тужиље се оспорава из разлога што је

спорна непокретност бесправно саграђен објект на коме не може да се утврђује право сусвојине. Међутим, ови ревизијски наводи су неосновани, јер се судском одлуком уређују само међусобни односи странака и не мења статус објекта, као бесправно саграђеног, нити судска одлука има утицаја на даљу судбину тог објекта са становишта прописа о градњи, а парничне странке до одлуке о легализацији или рушењу бесправно саграђеног објекта уживају судску заштиту која припада власницима, како то правилно закључује другостепени суд у побијаној пресуди.

Стога су неосновани ревизијски наводи да је побијаном пресудом погрешно примењено материјално право.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић